

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 23 FEBRER DE 2024 | Número 240

PÀG. 3 | JUAN MARIA URIARTE

El compromís històric de l'Església basca

PÀG. 10 | JOSEP COBO

"Hem d'entendre millor el llenguatge del cristianisme"

PÀG. 14 | VATICÀ

El Papa rep en audiència la Junta Constructora de la Sagrada Família

PÀG. 18 | WIKISANTS

Neix un nou web que geolocalitza els sants d'Olot

PÀG. 23 | MONTSE CASTELLÀ

Set espiritual

**Treballar per la pau permanent,
la responsabilitat de tots nosaltres | PÀG. 7**

PÒRTIC

A Terra Santa fa molts mesos i també anys que dura el conflicte i la guerra. Ho sap bé el Patriarca llatí de Jerusalem, el cardenal Pierbattista Pizzaballa, que ha estat aquest cap de setmana a Barcelona en l'acte 'Sent la Creu' a la Sagrada Família. Va arribar a oferir-se ell a canvi d'infants que són hostatges. Pizzaballa ha remarcat que "el desig de pau és també una responsabilitat per la pau permanent en l'àmbit polític i també religiós". Un desig de pau que ens hauria d'implicar a tots cada dia.

SUMARI

3 Actualitat

Monsenyor Uriarte o el compromís històric de l'Església basca
El Patriarca llatí de Jerusalem a Barcelona: "Treballar per la pau permanent és la nostra responsabilitat"
Josep Cobo: "No es tracta d'actualitzar el llenguatge del cristianisme, sinó d'entendre'l millor"
Morlans i Jaraba posen música al seu podcast
El Papa rep en audiència la Junta Constructora de la Sagrada Família
"La dignitat de ser fill de Déu no pot ser trepitjada per cap poder econòmic"
Neix un web que geolocalitza els sants d'Olot: "És un patrimoni molt important per la ciutat"
La Mare de Déu de Montserrat a Elba, Malta i Còrsega

23 Panoràmica

Set espiritual, per Montse Castellà

24 Recull de premsa

25 La setmana a les xarxes

Fotografia: Diócesis de Bilbao.

Monsenyor Uriarte o el compromís històric de l'Església basca

El llegat de **Juan Maria Uriarte**, bisbe emèrit de Donostia, escriu una pàgina brillant i emotiva del compromís històric de l'Església basca amb la societat civil d'una terra que remunta un conflicte atàvic a la rereguarda de l'imperi romà, lluitant per mantenir una preciosa llengua que va resistir a ser subsumida pel llatí. L'Església basca ha estat al costat del seu poble defensant l'èuscar, però també mirant de portar la pau, que es rememora evangèlicament en cada missa, a l'últim terrorisme de la vella Europa.

Juan Maria Uriarte va morir als 90 anys el 17 de febrer. La seva aportació al final d'ETA és molt important, com a mediador, però també com a motor imprescindible del procés de reconciliació d'una societat tensa i fracturada. Era psicòleg i sabia com s'havia de tractar els delicats temes del dolor i del dol, posant en comú sofriments que eren parells, independentment de qui fos el victimari; així, un pare redemptorista, Alec Reid, va anar bastint els ciments de la pau a Irlanda, una col·lectivitat encara més dividida, i així don Juan Maria esdevenia Juan Mari, respectat per uns i altres, i establia llaços afectius entre víctimes de trinxeres oposades.

La importància de la reconciliació i la pau per Uriarte

Inoblidable en aquesta línia la seva participació essencial en la jornada acadèmica "Parlem de reconciliació", celebrada a la Facultat d'Història de la UB, el 21 de novembre de 2012, per commemorar el dotzè aniversari de l'assassinat d'Ernest Lluch. Hi van participar víctimes d'ETA -la pròpia filla de Lluch, Rosa Lluch, professora del centre--, víctimes del GAL i representants del col·lectiu de presos, algun amb delictes de sang, i de l'esquerra abertzale. Va ser un acte històric perquè, per primer cop, l'esquerra independentista, en la veu i el discurs del portaveu de Sortu Fernando Barrena, reconeixia i lamentava davant de víctimes el dany i el sofriment causats per la violència d'ETA. Monsenyor Uriarte va ser el bàlsam de totes les ferides i va obrir l'acte amb una ponència memorable sobre la reconciliació, que després desenvoluparia al seu llibre *La reconciliación* (Sal Terrae, 2013). Defensava que la pau s'havia de formular no per passiva com absència de violència sinó propositivament trenant una societat sense divisions, amb respecte i reconeixement de l'adversari sense que cap de les

parts hagués de renunciar a les seves idees, a ser qui eren, a la identitat que sentien. L'arrencada va ser emotiva:

"Participar en aquesta jornada consagrada al record admiratiu d'Ernest Lluch té per a mi una rellevància especial. He intentat en la meua vida episcopal defensar i promoure el diàleg eclesial, social i polític. Des d'aquesta modesta preocupació he admirat sempre la lúcida i apassionada opció d'Ernest Lluch pel diàleg polític, per la funció mediatra, per la creació de ponts de comunicació i per l'abolició de murs separadors. A ell i als seus dedico la meua conferència". (Totes les ponències estan editades per les Publicacions i Edicions de la UB, "Hablemos de reconciliación. Un encuentro con víctimas del conflicto vasco", 2013).

El bisbe Uriarte podia situar-se en l'espai intersticial entre dues persones enfrontades al límit, potser fins i tot amb odi, i fer-les sentir còmodes, a partir de la seva tranquil·litat d'esperit i de, com a bon psicòleg -tot un psicòleg amb títol de la prestigiosa universitat de Lovaina--, deixar parlar i saber escoltar. Tenia un enraonar pausat, un tarannà tranquil, un discurs dens

però planerament exposat, i molt sentit de l'humor que adornava quan calia amb anècdotes que feien compartir si més no un somriure en qui potser no hauria compartit res més. Aquella del seu amic **Javier Clemente**, entrenador després de futbolista, que quan el va anar a veure per primer cop quan era bisbe de Zamora --temps prehistòrics sense navegadors-- va preguntar a un vianant com s'anava a la catedral, i l'interlocutor, trapella, li va respondre: malament rai, senyor Clemente, si un lleó de pedra picada com vostè no sap on és la catedral... En referència a l'estadi de San Mamés!

En la distància llarga de la tarima del conferenciant o en la taula de negociacions, mantenia les formes i un poderós discurs argumentatiu, savi i erudit, i en la distància curta s'apropava d'una manera natural, era afectuós i tendre, bon conversador i, com a bon basc, apreciava la bona taula i els bons vins de la Rioja i la Ribera. Aquest tarannà pròxim i quotidià li va ser molt útil en l'altra faceta de la seva vida -podríem dir que la vida oculta, la que no transcendia-- que era fer cursos a capellans i, quan calia, teràpies, sobre les problemàtiques del seu estatus. Aquestes experiències l'havien menat a una

elaborada teoria sobre el celibat i la religió vista intel·lectualment, un àmbit que li permetia establir un marc de debat interessant amb els no creients.

**EL SEU TARANNÀ PRÒXIM I QUOTIDIÀ
LI VA SER MOLT ÚTIL DURANT
L'ALTRA FACETA DE LA SEVA VIDA:
FER CURSOS A CAPELLANS
I TERÀPIES, QUAN CALIA**

El bisbe Uriarte és -el present històric permanent que es mereix la seva obra-- tota una sinècdoque d'una Església basca que, a partir d'uns principis religiosos sòlids i arrelats com els deixebles petris d'Oteiza a Arantzazu, plens de tradicions i cultes, va defensar el seu país i la seva gent. No ha de quedar tan lluny que un bisbe basc, **Mateo Mujica**, juntament amb el cardenal Vidal i Barraquer, es va negar a signar la carta col·lectiva de l'episcopat espanyol donant suport a la "croada" franquista. Més cap aquí en el temps, juny de 1970, el bisbe Cirarda va acabar amb la tradició de celebrar tedèums a la basílica de Begoña commemorant "la libera-

ció de Bilbao". El seu successor, el bisbe **Antonio Añoveros**, en una homilia de la Quaresma de 1974 -ara fa exactament cinquanta anys--, va defensar la identitat basca, creant un conflicte seriós amb l'Estat espanyol, que el va confinar en arrest domiciliari perquè ell va resistir a marxar a l'exili.

Als últims episodis del final d'ETA, hi va intervenir la diplomàcia vaticana, amb el cardenal **Roger Etchegaray**, nascut a Baiona, que va ser president de la Conferència Episcopal Francesa, i el bisbe **José Sebastián Laboa**, ambaixador de la Santa Seu en els afers de Panamà i Líbia. I, és clar, monsenyor Uriarte de medidor en les converses de l'esquerra abertzale i ETA amb el govern de **José María Aznar**, en ple procés de la treva de **Lizarrar Garazi** -1998-, la distensió més llarga fins aleshores i que va ser el campament base de les converses de pau definitives del govern **Zapatero**, i l'elaborat procés de reconciliació. Tot plegat, començant per la logística, va comptar amb el paper decisiu del deixeble estimat de don Juan María: l'actual bisbe de Bilbao, **Joseba Segura**, que ha destacat "la seva capacitat per connectar amb els diferents". Entre bambolines, el bisbe **Kar-**

melo Etxenagusia, de la Real Acadèmia de la Llengua Basca, traspassat el 2008, i la discreció, l'elegància i coneixements de teologia, economia i patrimoni cultural de **Gaspar Martínez Fernández de Larrinoa**, antic secretari general del bisbat de Bilbao i professor emèrit de la Facultat de Teologia de Vitoria-Gasteiz. Un dels amics més pròxims d'Uriarte, i un dels encarregats de les cerimònies funerals a Begoña, al peu de l'Amatxu a la que professava una devoció gairebé familiar.

En les últimes converses que vam tenir -una amistat sòlida de molt de temps-, m'explicava com resava i el sentit de l'oració en el moment de preparar-se per a la mort: amb respecte, però sense por, perquè la por, deia el psicòleg, minva les persones. En pau descansi monsenyor Juan Maria Uriarte Goiricelaya, basc universal, un dels grans de l'Església.

Una exposició mostrarà un espai inèdit de la Catedral de Barcelona on s'elaborava la cera a l'edat mitjana

'Tota la cera que crema. Les espelmes a la Catedral en l'edat mitjana' és la nova exposició que inaugura la Catedral de Barcelona aquest 27 de febrer a les 19:00 h. Un recorregut que explica el comerç, l'ús i la producció de cera a la catedral entre els segles XIV i XVI. La mostra inclou una part sobre el procés de la cera a la planta baixa de la Casa Almoina, i una visita inèdita a l'antiga cambra de la Catedral de Barcelona on s'elaborava la cera.

CATEDRAL DE BARCELONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Josep Serra, nou ministre dels franciscans seglars de Catalunya

El lleidatà **Josep Serra**, membre de la fraternitat franciscana de Lleida, ha estat elegit nou ministre de l'Orde Franciscà Seglar de Catalunya (OFS), coneguts com a Terciàris Franciscans. L'elecció va tenir lloc el passat dissabte 17 de febrer en el Capítol de l'Orde Franciscà Seglar de Catalunya, celebrat al Santuari de la Mare de Déu de Pompeya, dels caputxins de Barcelona, on la OFS té la seva seu central. Josep Serrà, juntament amb altres quatre seglars franciscans elegits també en aquest capítol, conformaran a partir d'ara l'òrgan de govern de la OFS de Catalunya.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Rebotiga n.110. Uriarte

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Parlem del perfil del bisbe **Juan Maria Uriarte** que va **morir** aquest cap de setmana i comentem altres notícies més llegides de la setmana. Tertúlia amb els periodistes **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisterri**.

ESCOLTA
EL PODCAST

Fotografia: Agustí Codinach (Arquebisbat de Barcelona).

El Patriarca llatí de Jerusalem a Barcelona: “Treballar per la pau permanent és la nostra responsabilitat”

“Les crisis ens fan entendre amb perspectiva que la pau no és immediata, demana temps”. Però a Terra Santa ja són molts mesos i també anys de conflicte i guerra. Ho sap bé el Patriarca llatí de Jerusalem, el cardenal **Pierbattista Pizzaballa**, que va estar el cap de setmana passat a Barcelona i que en l’acte ‘Sent la Creu’, promogut pel Secretariat diocesà de pastoral amb joves de l’arquebisbat de Barcelona, va remarcar que “el desig de pau és també una responsabilitat per la pau permanent en l’àmbit polític i també religiós”. La celebració d’aquest diumenge 18 de febrer a la Sagrada Família va aplegar prop de 2.000 persones que van pregar per la pau a Terra Santa.

Malgrat la terrible situació que es viu a Gaza, Pizzaballa va voler ser optimista i donar un missatge d’esperança als assistents a la basílica. “Hi ha gent que, tot hi viurà l’odi musulmà, jueu i cristià, vol viure una altra vida”, va dir. Va parlar de gent que posa la vida en risc per ajudar els altres a Gaza i Cisjordània perquè “els altres puguin salvar-se”. I va subratllar: “Mentre hi hagi algú que doni la vida pels altres, vol dir que no tot està perdut a Terra Santa”. El cardenal va assegurar que hi ha molta gent que creu en la

pau. “Quan tot això acabi, els necessitarem per revelar allò que ha estat destruït”, va dir.

Amb tot, va remarcar la importància de fugir de “les solucions temporals” i buscar “la pau permanent”. “Volem una solució que abordi els problemes de soca-rel”, va demanar. “Sabem que trigarem molt temps, però sabem que, en aquest moment, és la nostra responsabilitat fer-ho i dur-ho a terme”, hi va afegir.

“TORNAR A LA NORMALITAT I CURAR AQUESTES FERIDES SERÀ MOLT DIFÍCIL I DEMANARÀ MOLT TEMPS”

Si bé és cert que la situació a Terra Santa és complicada des de ja fa molts anys, el cardenal Pizzaballa es va referir als darrers mesos com “un període d’odi i revenja que mai abans s’havia viscut”. “Ningú ha quedat al marge del conflicte i tothom s’ha vist afectat i involucrat”, va assegurar. La situació és tan complexa que, fins i tot, és “pràcticament impossible” que els habitants de Gaza rebin menjar perquè els qui ajuden “també estan en perill”. “Cada dia que

passa la cosa empitjora i no se sap com acabarà aquesta situació”, hi va afegir. El cardenal va recordar la petita comunitat de 1.000 creients ortodoxos i catòlics de Gaza: “Ho han perdut tot i les seves vides continuen en perill”.

A més de Palestina, Pizzaballa també va dedicar unes paraules a l’atac de Hamàs a Israel el 7 d’octubre que va fer esclatar de nou el conflicte al territori. “Per la societat israeliana, aquest atac terrible, va suposar un trauma”, va dir.

Per aquest motiu ha parlat d’un “moment trist” perquè cada comunitat està tancada en si mateixa i no hi ha connexió entre aquestes. “Cadascú s’ha tancat en el seu propi dolor”, va explicar. Això provoca que “tothom demani empatia i comprensió per la seva situació, però demanar-la pels altres sigui un problema”. “El cor de la gent és tan ple de dolor que no li cap ni un gram de dolor pels altres”, va remarcar. Es va mostrar preocupat per les conseqüències que portarà la guerra un cop hagi acabat: “Tornar a la normalitat i curar aquestes ferides serà molt difícil i demanarà molt temps”. “És molt complicat viure en un territori tan dividit i tan polaritzat”, hi va afegir.

“LA CRISI A TERRA SANTA HA GENERAT UNA ESCISSIÓ ENTRE JUEUS, MUSULMANS I CRISTIANS”

El cardenal Pizzaballa també va parlar d’una altra violència molt perillosa a Terra Santa a més de les bombes i els coets: el llenguatge. “Amb les paraules d’odi, dolor i revenja deshumanitzem l’altre”, va dir el Patriarca llatí de Jerusalem. També es va referir als mitjans de comunicació i les xarxes socials: “Veiem molt odi en el seu llenguatge i això genera una opinió que penetra i arriba als carrers i a la gent”. Per aquest motiu, segons el cardenal, l’Església hauria d’oferir un llenguatge que “obris horitzons” i que “ens faci mirar més enllà del present”.

En tota la seva intervenció, el Patriarca llatí de Jerusalem va referir-se al passatge de l’Evangeli de les temptacions de Jesús al desert. Unes temptacions que “posen en risc l’harmonia i la destrueixen”. “Sabem que escollir harmonia vol dir escollir pau”, va dir el cardenal que va demanar “evitar utilitzar dreceres” que “solen ser els camins equivocats”. Pizzaballa també va

il·lustrar la situació a Terra Santa amb l'Evangel·li: "Hi tenim un desert físic, però no un desert espiritual".

"La crisi a Terra Santa va generar una escissió entre jueus, musulmans i cristians". El cardenal va acabar la seva homilia remarcant la manca d'entesa de "les tres grans religions i cultures" que mantenen "una narrativa oposada". Va demanar que, en acabar la guerra, es trobin i es reunixin. "Cal fer-ho perquè ens estimem els

uns als altres, estimem les nostres comunitats i volem viure plegats", va dir destacant que "estimar no vol dir estar d'acord". "Ens hem d'estimar en les nostres diferències", hi va afegir.

Finalment, el cardenal va expressar la seva pregaria: "Que ens puguem tornar a trobar tots plegats l'any vinent, però a Jerusalem".

La celebració del Secretariat diocesà de pastoral amb joves de l'arquebisbat de Barcelona

va estar presidida per l'arquebisbe de la diòcesi, el cardenal **Joan Josep Omella**, que va concelebrar juntament amb el bisbe auxiliar **David Abadías**.

CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!

Com? Guardeu el número **693 715 339** a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.

Josep Cobo: “No es tracta d’actualitzar el llenguatge del cristianisme, sinó d’entendre’l millor”

En el marc de la 17a Jornada de Pastoral Educativa de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC), sota el lema ‘vitAnima’, ha tingut lloc la taula rodona sobre la temàtica ‘Educar des de l’Evangeli al s.XXI’. En aquesta ocasió s’ha comptat com a moderadora amb la periodista **Laura Mor**, cap de comunicació de Vedruna Catalunya Educació, i, com a experts, tres autors amb obra publicada a Fragmenta Editorial: **Joan Gómez**, autor de *Laïcitat, religions i prejudicis*; **Josep Cobo**, autor de *Anatomia del cristianisme* i **Oriol Quintana**, autor de *La mandra*. Tots ells, per altra banda, han tingut relació amb el món educatiu, ja sigui assessorant centres educatius sobre diversitat religiosa, com a docent de filosofia, o dins de la càtedra de ‘Pensament Cristià’ a l’Institut Químic de Sarrià, respectivament. La trobada ha comptat amb cent vint-i-vuit participants provinents de tot el territori i institucions adherides a la FECC.

La taula rodona s’ha iniciat amb una breu exposició per part de cadascun dels components responent a la temàtica plantejada. Gómez ha destacat que la diversitat religiosa no és una moda, sinó un fet actual que, lluny de la indiferència o la permissivitat, aporta criteris i valors

per a poder oferir una educació que acompanyi en el creixement des d'allò que és l'alumne mateix. També ha posat l'accent en el fet que les escoles no han de mirar tant "el què es creu" sinó "el com es creu", tot fent referència a la frase del sociòleg de les religions, Joan Estruch, en diferenciar "Aquells que creuen que saben d'aquells que saben que creuen".

"EL CRISTIANISME NO ÉS LA GESTIÓ D'UNA OFERTA GASTRONÒMICA AL CENTRE EDUCATIU, SINÓ UNA VERITAT"

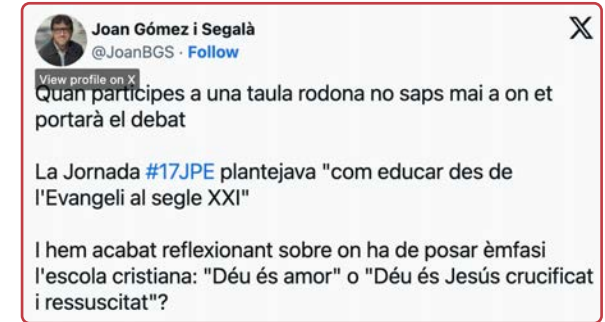
Cobo, per la seva part, ha destacat que el Déu que es revela al Gòlgota (Mc 15,39) no és homologable a les religions; que el cristianisme, abans que una creença, és més aviat una confessió: Déu penja d'una creu. Per tant, el cristianisme no és la gestió d'una "oferta gastronòmica" al centre educatiu, sinó una veritat; que el fons de la qüestió plantejada no és actualitzar el llenguatge del cristianisme, sovint infantilitzat amb "ninotets", sinó entendre'l millor. D'aquí la importància dels relats que tenen presència a

l'escola, perquè són aquestes històries les que poden donar resposta a quina vida poden esperar aquells que aparentment no compten per a Déu, ni per als homes.

Finalment, Quintana ha apuntat que, amb la Doctrina Social de l'Església, la qüestió plantejada no hauria de ser difícil de tractar a les escoles, atès que existeixen valors compartits que fan que l'Evangelí no sigui problemàtic des d'un punt de vista de l'ètica. Una altra cosa és com s'educa a l'escola explícitament cap a l'Evangelí i què volem fer amb l'herència cristiana, com ara el llegat del fundador i del carisma institucional. En aquest sentit, Quintana proposa la màxima varietat en l'oferta gradual de la pastoral de l'escola perquè tothom hi tingui cabuda: primer crear comunitat, segon créixer en l'espiritualitat i, tercer, oferir propostes explícites.

El diàleg posterior entre els ponents, tot i que ha estat breu, també ha fet pensar als assistents, doncs, al capdavant, han aparegut qüestions com "si som escola cristiana, a quin Déu no servim?" o bé "Quina és la resposta de l'escola cristiana als qui fan mala

olor?". En una piulada posterior, a tall de cloenda, Gómez ha apuntat:

Potser Cobo hauria respost que el Déu-Amor confessat en el cristianisme no és el de la cançó *Love is in the air*, sinó aquell que ha davallat per prendre la condició d'esclau (Fl 2,1-11). Així i tot, els tres posicionaments esmentats són un bon reflexe de la pluralitat i dels dubtes que afornta la pastoral educativa actual.

Una desena d'entitats organitzen un homenatge al caputxí Joan Botam

L'Església Protestant Barcelona Centre acollirà aquest 28 de febrer a les 19:00 h un homenatge al pare caputxí **Joan Botam**. Un acte que han organitzat conjuntament la Direcció General d'Afers Religiosos, la Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses de Catalunya i les Illes, el Centre ecumènic de Catalunya, els Caputxins, l'Església Evangèlica de Catalunya, el Consell Evangèlic de Catalunya, el GTER, Cristians per Terrassa i Justícia i Pau.

AFERS RELIGIOSOS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els jesuïtes organitzen una trobada per commemorar l'estada d'Ignasi de Loiola a Barcelona

La Companyia de Jesús vol reunir totes les seves institucions i entitats catalanes a Barcelona aquest 17 de març per celebrar l'Aplec Ignasià. Una trobada a l'escola Jesuïtes Casp que vol commemorar el 500 aniversari de l'estada de sant Ignasi de Loiola a Barcelona. "És una jornada oberta amb múltiples activitats pensades per poder gaudir en família, on tothom, petits i grans, s'hi trobarà bé", explica el delegat dels Jesuïtes a Catalunya, **Pau Vidal**, en un comunicat dirigit a totes les organitzacions de la Companyia.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Claret publica un llibre sobre l'essencial de la vida de sant Francesc d'Assís

La complexitat del fenomen franciscà i el seu sentit avui dia es recull a *Sant Francesc d'Assís o gairebé*. És el nou llibre de l'Editorial Claret que aproxima la vida del sant amb "una sorprenent suma d'espontaneïtat i erudició", expliquen des de l'editorial. En el llibre, d'**Agustí Boadas**, s'hi ha recollit l'essencial de la vida de sant Francesc d'Assís per oferir-ho a aquelles persones que es pregunten sobre la complexitat del fenomen franciscà i el seu sentit avui dia.

CLARETIANS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Morlans i Jaraba posen música al seu podcast

En directe **Xavier Morlans** a la veu i guitarra, **Gabriel Jaraba** a la bateria i **Antoni Olaf Sabater** al teclat. Aquesta era la sorpresa final de la gravació del pòdcast "En la frontera" amb públic a l'Hospital de Campanya de Santa Anna que van fer aquest dimecres al vespre.

Per celebrar l'**episodi número 30** del pòdcast, Morlans i Jaraba van organitzar aquest acte obert al públic per sorprendre'l amb música en directe. Olaf Sabater va obrir la sessió amb un *medley* de peces dels anys 60 i 70. Però al final el periodista Gabriel Jaraba -que havia format part del grup Els tres tambors- va recuperar la

bateria que feia trenta anys que no tocava per acompanyar Xavier Morlans. La part musical es va tancar amb "Francesco, adelante", el nou himne de Morlans dedicat al papa Francesc. Des de l'Església de Santa Anna, Morlans i Jaraba també van mantenir el format de conversa habitual del seu pòdcast. Tots dos van reivindicar la conversa com un espai no de polèmica sinó de reflexió comuna amb veu alta.

'En la frontera'

El 21 de març del 2023, Morlans i Jaraba van iniciar el pòdcast on conversen 'En la frontera',

"el lloc on res del que estava previst s'acaba esdevenint", diuen. A tots els dos protagonistes els agrada tocar la guitarra i encarar la vida amb esperança. Són, com ells diuen: "membres de la generació del folk". A 'En la frontera' dialoguen sobre "aquesta vida que passa i que amaga una complexitat reptadora rere les aparences". Les es donen a la frontera, seguint la definició que el papa Francesc fa d'aquest terme: "El lloc on res del que estava previst s'acaba esdevenint". El pòdcast 'En la frontera' es pot trobar al [web de Catalunya Religió](#), però també [a través de Spotify](#).

Fotografia: Vatican Media.

El Papa rep en audiència la Junta Constructora de la Sagrada Família

El papa **Francesc** va rebre, el dissabte 17 de febrer al Vaticà, els membres de la Junta Constructora de la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona. Els va demanar que “el clima de pregària no es perdi als temples”.

Durant la trobada, el Papa va destacar la importància de l'arquitectura de la Sagrada Família: “La porta central ens convida a alçar la nostra mirada cap al misteri de l'Encarnació”. També va destacar el significat dels vitralls que descendeixen i emmarquen a l'estrella de Betlem com a “la nostra llum”.

Finalment, aquest any de preparació al Jubileu del 2025, Francesc va convidar a acollir a la Basílica els pelegrins que s'hi acosten. “Cal acollir els pelegrins per introduir-los amb una actitud orant a contemplar el projecte d'Antoni Gaudí”, va concloure.

La Junta Constructora de la Basílica de la Sagrada Família

Formen part de la Junta Constructora de la Basílica de la Sagrada Família l'arquebisbe **Joan Josep Omella**, com a president nat de la Junta;

el president delegat, **Esteve Camps**; la vicepresidenta, **Mariona Carulla**; el tresorer, **Pere Alegrí**; el secretari, **Jaume Solé**. Els vocals de la Junta són el bisbe auxiliar de Barcelona, **David Abadías**; i també **Rosa Mª Alsina**, **Guillem López**, **Joan Trias de Bes**, **Núria Vendrell**.

En la trobada també hi han participat el rector de la Basílica de la Sagrada Família, **Josep Maria Turull**, i l'arquitecte director del temple, **Jordi Faulí**, i l'equip directiu de la Junta Constructora.

*Els representants internacionals
en el seminari de la JOC a Düsseldorf,
Alemanya.*

**“La dignitat de ser fill de Déu no pot ser trepitjada
per cap poder econòmic”**

Els moviments de Joves Obrers Cristians (JOC) de diversos indrets del món s'han reunit aquests darrers dies a Düsseldorf per impulsar una llei europea que pot canviar les condicions laborals dels treballadors arreu del món. El Partit Democràtic Lliure (FDP), però, que governa actualment a Alemanya, ara qüestiona aquesta llei. Des de la JOC tenen com a principi d'acció la pressió i incidència política. “Tot el pensament social que té l'Església també és política i fa política”, explica **Mercè Clua**, militant de la JOC de Catalunya. Clua va assistir al seminari de debat d'aquesta llei, i hem parlat amb ella.

La Llei Europea de Cadena de Subministrament s'albira com una mesura que promourà la dignitat en el treball més enllà del continent. “Posa responsabilitat en les empreses europees que externalitzen els seus serveis sense posar atenció que les empreses foranies facin complir els drets dels treballadors”, desenvolupa la militant. Amb aquesta directiva, totes les empreses europees que manufacturen els seus productes a altres continents hauran de vetllar perquè els drets laborals es respectin allà on comprin la matèria primera. En l'actualitat, la llei ha arribat a un acord pre-

liminar en el Consell de la UE i aviat es debatrà al Parlament Europeu.

És per això que quan l'FDP va anunciar que no estava a favor de la llei, els joves de moviments obrers cristians, que també havien participat en l'esborrany, es van proposar pressionar-los perquè rectificassin. "Moltes entitats havien treballat en aquest esborrany i sembla que ara tota Alemanya li giri l'esquena a aquest treball", contextualitza Clua. Davant d'això, les diferents JOC s'han proposat exigir als governants que donin suport a la llei que han treballat mitjançant campanya mediàtica i directa.

"Les persones treballadores també són fills de Déu"

La JOC defensa que els moviments d'Església es posicionin políticament amb els treballadors. "Els treballadors, especialment els joves, són fills i filles de Déu i això ens dona una dignitat que no pot ser trepitjada per cap poder econòmic. Ens dona el dret que es valori la nostra vida i que sigui digna", afirma Clua. La militant explica que el seu moviment, i

els germans, es regeixen per la doctrina social de l'Església que diu que "els treballadors no viuen per treballar, sinó que treballen per viure". Al cap i a la fi, "si Déu ens estima, com podem permetre que aquesta dignitat se'ns vagi trepitjant dia a dia amb les nostres condicions de feina?", pregunta.

Pels treballadors cristians de tot el món

Aquesta llei pretén tenir impacte fora d'Europa, però s'impulsa des del continent. "Volem aportar el nostre granet de sorra perquè les condicions de tots els treballadors millorin, no només les nostres", concreta la jocista. "Aquesta és la bellesa del moviment i de la col·laboració entre moviments de tot el món", hi afegeix.

"TOT EL PENSAMENT SOCIAL QUE TÉ L'ESGLÉSIA TAMBÉ ÉS POLÍTICA"

Un dels països representats en el seminari va ser Guatemala. Les militants de la JOC del país explicaven que les empreses deslocalitzades

anaven al territori perquè baixaven els costos i no es preocupaven per fer complir els drets laborals de ningú. A més, van escoltar testimonis del preu que tenia en la vida dels treballadors. Clua rescata el vessant globalista del projecte i del moviment: "Diuen que sol arribaràs més ràpid, però junts arribarem més lluny".

Fer incidència política a Catalunya

La militant de la JOC Nacional de Catalunya i les Illes reconeix que als militants els hi costa creure que poden fer incidència política en el territori català. "Els referents sempre han estat fonamentals i és veritat que els que tenim aquí queden llunyans", assenyala Clua. Davant d'això, ha vist en el testimoni de **Llum Mascaray, una de les tres vaguistes de fam per Palestina** i militant del moviment germà GOAC, un exemple del qual aprendre. Al final, "si la voluntat hi és, la incidència també hi pot ser", conclou.

Trobar la imatgeria repartida per tot el món dels tallers dels sants d'Olot ja és possible gràcies a **Wikisants**. És la nova plataforma impulsada pel taller **El Arte Cristiano d'Olot** que busca geolocalitzar totes aquestes figures repartides per arreu del món. S'ha estrenat aquesta setmana i, de moment, ja són més d'un centenar de sants catalogats i localitzats, alguns dels quals es poden veure en format virtual a la pàgina web. La coordinadora del projecte, **Martina Fernández**, destaca la importància del treball per la capital de la Garrotxa: "És un patrimoni molt important per la ciutat i està repartit per tot el món".

Wikisants és una plataforma per recollir tot el patrimoni que ha sortit dels tallers dels sants d'Olot. A partir d'un mapa interactiu, l'inter-nauta pot visualitzar on es troben les diverses imatges catalogades i també en pot incloure d'altres, a més de modificar o millorar la informació de les ja registrades. "La voluntat del projecte és poder inventariar aquest material, difondre'l, preservar el patrimoni i permetre la participació de tothom qui vulgui posar el seu gra de sorra", explica Fernández. La idea és poder-hi trobar imatges públiques d'arreu. "D'aquesta manera la gent les podrà visitar i

**Neix un web que geolocalitza els sants d'Olot:
"És un patrimoni molt important per la ciutat"**

Procés de treball de Wikisants per digitalitzar imatgeria d'Olot.

veure pel seu propi peu”, diu la coordinadora del projecte. A més, a Wikisants també s’hi poden trobar *tours* virtuals d’algunes esglésies que acullen aquestes imatges i, fins i tot, es poden veure les figures en format 3D.

La plataforma està destinada a “tota mena de públic”. “Volem que hi entri gent, siguin catòlics o no, que tinguin interès a veure com hem fet aquest procés i que això permeti obrir tot aquest món de la imatgeria a qualsevol perfil”, diu Fernández.

El projecte que s’ha presentat aquesta setmana va iniciar-se el mes de setembre. Durant tot aquest temps s’ha fet “una feina molt feixuga”, confessa Martina Fernández, perquè “mai abans s’havien catalogat aquestes figures”. Per fer-ho, van contactar amb esglésies del territori que sabien que tenien imatges dels tallers d’Olot i les van anar visitant.

En aquesta visita, feien imatges a l’interior dels temples per poder fer els *tours* virtuals i veure el context de les imatges. També prenen les dades de les figures juntament amb el director de El Arte Cristiano, que ha anat acompanyat

tota la tasca per determinar quines figures eren dels tallers d’Olot i quines no. Durant tot aquest temps, també s’ha fet feina programant la pàgina web, elaborant els recorreguts virtuals i digitalitzant les figures en 3D.

**“ESTEM ORGULLOSOS D’HAVER
POGUT RECOLLIR I DOCUMENTAR
TOT AQUEST PATRIMONI”**

Amb tot, assegura que veure el resultat “val la pena”. “Estem orgullosos d’haver pogut recollir i documentar tot aquest patrimoni important per la ciutat i poder-ho seguir fent junts”, diu.

Ara, segons Martina Fernández, toca fer feina de difusió per diferents parròquies que tinguin imatges d’Olot perquè s’animin a participar del projecte. Si bé en un inici, el projecte s’ha centrat en el territori català, la intenció és “fer-lo gran i que arribi a tot el món”. Les imatges d’Olot es poden trobar a Sud-Amèrica, Estats Units, Itàlia, Portugal i molts d’altres llocs on s’han comercialitzat. Per aquest motiu és un projecte que volen que tingui “abast interna-

cional”. “Volem que gent de tot el món pugui publicar les seves figures i que el mapa de la pàgina principal quedi molt més complet”, assegura Fernández. “És un projecte de futur amb el que seguirem treballant”, hi afegeix.

El projecte rep el suport econòmic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i s’ha dut a terme per l’empresa Iternatura Comunicació en coordinació amb El Arte Cristiano.

Més de 40 tallers diferents

Els tallers dels sants d’Olot són uns tallers de figures que van començar a sorgir a la Garrotxa. Entre el 1800 i el 1900 n’hi havia més de 40. De seguida, el territori es va posicionar com un gran exponent de figures i imatges de sants. Tot aquest patrimoni va sortir de la ciutat i es va repartir per tot el món. De tots aquests tallers, actualment només en queda un, el que es va fundar primer: El Arte Cristiano.

El santuari de Monserrato a Porto Azzurro, Elba.

La Mare de Déu de Montserrat a Elba, Malta i Còrsega

Seguim la nostra ruta sense abandonar la Mediterrània Occidental, ja que la presència montserratina segueix present, encara avui o per herència històrica, en altres tres illes d'aquesta zona. Parlem específicament de l'illa d'Elba, seguida per la de Malta i finalment Còrsega. És una nova entrega de '**Montserrat al món**'.

És a l'illa italiana Elba, concretament a Porto Azzurro, on trobem des del 1606 un dels santuaris més pintorescs dels dedicats a la Mare de Déu de Montserrat d'arreu. Es tracta d'un edifici construït a principis del s. XVII com exvot d'un governador hispànic que havia invocat a la madona durant un temporal que patí navegat per la costa al davant de Porto Azzurro, aleshores Porto Longone.

Situat en un promontori a tres quilòmetres als afores d'aquest municipi, el santuari gaudeix d'unes magnífiques vistes sobre la seva vall que desemboca al mar, i durant els segles XVII i XVIII va ser un lloc d'importants pelegrinatges. La tela de la madona, és de la mateixa època que el santuari i continua comptant d'una forta devoció dels vilatans, que en celebren la festa el 8 de setembre, amb actes litúrgics, processó,

*Cappella di a Madonna di Munserrà, Bastia, Còrsega
| Manuel Manonelles.*

però també una desfilada històrica al centre del municipi, tot acabant a la nit amb un espectacle pirotècnic.

Als peus del santuari s'hi troba el Casale di Monserrato, també del s. XVII i utilitzat en el seu

moment com el lloc d'allotjament dels eclesiàstics que oficiaven al temple. Actualment, s'ha reconvertit en un allotjament turístic, però es coneix que fou visitat i utilitzat puntualment per Napoleó, durant el seu primer exili en aquesta illa.

D'Elba passem a Malta on, si bé avui en dia no ens consta cap capella o altar actiu dedicat a la moreneta, sí que sabem que històricament n'hi havia hagut diversos. La presència d'aquesta devoció a l'illa estaria principalment vinculada -tot i que no exclusivament- al català **Tomàs Gargall**, que fou bisbe de l'illa entre el 1578 i el 1614. Originari de Collbató, de petit fou escolà al monestir de Montserrat, entrant posteriorment a l'Ordre Hospitalera de Sant Joan de Jerusalem i Malta.

Durant el seu llarg mandat introduí la presència jesuïta a l'illa, concretament a la nova capital, La Valleta, i serà precisament en l'església construïda per aquesta nova ordre que Gargall hauria promogut una capella a la nostra madona. Actualment, en aquest temple també s'hi conserva la làpida sepulcral de l'esmentat bisbe.

La segona fundació l'hauria fet també Gargall a Birgu, antigament coneguda com a Vittoriosa. Allà, a l'església de Sant Llorenç hi hagué durant anys una altra capella montserratina. D'aquesta en resta només una fotografia antiga del quadre de la nostra Mare de Déu amb el bisbe agenollat al seu costat com a donant.

Igualment, trobem l'actual Església de la Santíssima Trinitat, també a Birgu que inicialment fou construïda i dedicada, el 1462, a la nostra patrona per iniciativa de la família de *Guevara*, aleshores governadors del proper castell de *Sant'Angelo*. Aquesta església canvià d'advocació el 1784, i l'edifici actual és el resultat de la seva reconstrucció a partir del 1945, ja que el mateix restà afectat pels bombardejos alemanys sobre l'illa durant la Segona Guerra Mundial. És més, a pesar que el canvi d'advocació és prou antic, el carrer on es troba manté el nom original, i per tant és el de *Triq Il-Madonna Ta' Monserrat* en maltès.

Una ermita reconstruïda

I acabem finalment a Còrsega on als afores de Bastia, al Nord de l'illa, i en una zona muntanyosa també s'hi troba una ermita dedicada a la nostra Mare de Déu. Originària del s. XVI fou destruïda pels genovesos el 1761, en les guerres vinculades a l'efímera República Corsa. Fou reconstruïda a principis del s. XIX a iniciativa del pare Lorenzo Lucciana. Des del 1884 acull una 'Scala Santa', fruit d'un privilegi atorgat molts anys abans, el 1816, pel papa **Pius VII** en agraïment per l'acolliment que la ciutat de Bastia havia fet de més de 400 clergues romans que

s'hi havien exiliat durant els enfrontaments del papat amb **Napoleó**.

Durant la Segona Guerra Mundial el petit temple patí importants desperfectes, essent reconstruït el 1977 per la municipalitat de la ciutat. A l'interior s'hi conserva una imatge d'alabastre de *Madonna di Munserrà* –en cors-datada del 1637, que tot i ser d'atribució genovesa, recorda molt als models de la *botega dels Gagini* que trobem a Sicília i que comentàvem **en la darrera entrega**.

Set espiritual

MONTSE CASTELLÀ
A ESPIRITUALS ARA I AQUÍ

Es parla de la “Nova Consciència” però en realitat, no és nova. Aquesta percepció més àmplia de la realitat -inclusiva, integradora, interdependent i holística, la trobem en les cosmovisions del taoisme, hinduisme i budisme (religions oceàniques) però també en la dimensió mística i espiritual de les religions teistes: el cristianisme, el judaisme i l’islam, així com en les cultures indígenes, que encara avui dia sobreviuen.

El llegat de saviesa de les tradicions espirituals ens posen a l’abast els principis filosòfics

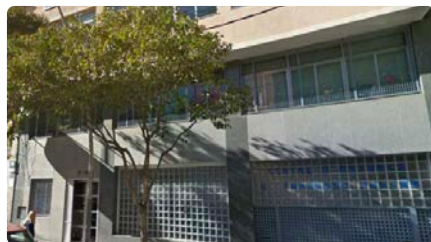
que requereix la comprensió d’aquesta visió - no-dual, holística i integradora- com a fonaments dels paradigmes emergents actuals. Però no només pel que fa al coneixement intel·lectual, sinó que transmeten també les vivències d’homes i dones que s’han endinsat en el camí de l’autoconeixement i que ens poden servir de referents i d’inspiració al llarg del nostre propi camí.

Quan diem que una planta té set vol dir que té necessitat de ser regada. Necessitem urgentment regar i conrear la nostra dimensió espi-

ritual, la nostra qualitat humana, per integrar dins nostre aquesta visió més àmplia de la realitat. S’ha de sentir, i no només saber, que tots formem part d’un tot més gran que és la Terra, que tots formen part d’una gran família que és la humanitat.

**De casa okupa a església evangèlica
romanesa: El projecte que
transformarà una gran nau
abandonada a Castelló**
DT, 20/02/2024 | EL PERIÓDICO

**Tanca l'escola concertada Sant
Francesc Xavier del Poble-sec
per la caiguda d'alumnat**
DC, 21/02/2024 | BETEVÉ

**L'Escola Pia Santa Anna de Mataró,
premiada pel seu "rendiment lector"**
DC, 21/02/2024 | CAPGRÒS

**La Santa Seu promou a Espanya
una llei integral per a la gent gran**
DJ, 22/02/2024 | LA VANGUARDIA

**Conveni entre Càritas Girona i la
Psicoxarxa solidària per atendre
persones vulnerables**
DJ, 22/02/2024 | EL PUNT AVUI

**L'abat de Montserrat afirma que
la Llum ha ajudat a construir la
identitat manresana**
DJ, 22/02/2024 | REGIÓ 7

**Cardenal Pizzaballa: "Posar el focus
a Gaza dissimula l'avanç jueu
a Cisjordània"**
DJ, 22/02/2024 | LA VANGUARDIA

**Pregària a Manresa per la pau
a Ucraïna en els dos anys de l'inici
del conflicte**
DV, 23/02/2024 | NACIÓ DIGITAL

25 | LA SETMANA A LES XARXES

Jesuites Catalunya
@jesuitescat

"La presència dels tres vagüests ha estat una benedicció per a la comunitat. Hem compartit moments de pregàries i confidències individuals plenes de tendresa i de bon humor", testimoni de Pep Mària, jesuïta de la comunitat del carrer Palau. infosj.es/vida-en-compan...

12:41 - 23 de febr. 24 · 92 Visualitzacions

FECC
@FeccComunicacio

El Cardenal José Tolentino visitará el proper 29 de febrer l'Escola Sant Francesc d'Assís-Franciscanes Universitat. Des de l'#EscolaCristiana li agraïm que hagi volgut fer un espai a la seva agenda per visitar l'escola. bit.ly/49Ls2GD

Escoles Franciscanes
9:41 - 22 de febr. 24 · 283 Visualitzacions

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

♥ L'empresària barcelonina Núria Basi i Moré és la nova presidenta del Patronat de la @Fundperetarres. "La Pere Tarrés té una gran rellevància com a fundació pel que fa, i el més important és com ho fa", comparteix Basi a l'entrevista: ow.ly/ZBmv50QGAv5 #tarannàPereTarrés

peretarres.org
"Tan important és què fa la nostra entitat, com la manera"
12:20 - 22 de febr. 24 · 118 Visualitzacions

Llibreria Claret
@LlibreriaClaret

El proper dimecres 26 de febrer us convidem a la presentació de 'Sant Francesc d'Assís o gairebé' a la Llibreria. T'hi esperem 🍌 claret.cat/actividad/pres...

15:30 - 19 de febr. 24 · 47 Visualitzacions

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Fem públic un manifest per la pau a Gaza.

A les #escolesFEDAC posem en valor les tradicions de saviesa del món, també el judaisme i l'islam, perquè totes podes ser constructores de pau.

escoles.fedac.cat
Manifest FEDAC per la pau a Gaza - FEDAC

17:23 - 20 de febr. 24 · 483 Visualitzacions

Maristes Catalunya
@MaristesCat

A Maristes eduquem amb el propòsit de fomentar la participació activa dels nostres alumnes i **prioritzem que coneuguin i defensin els seus drets.** 🙌 #MaristesEtsacasa #pereducarcalentimar #JPO2024

11:53 - 23 de febr. 24 · 41 Visualitzacions

Mans Unides Barcelona
@mansunides

🌍 Avui, Dia Mundial de la Justícia Social, no podem deixar de compartir l'article que hem escrit amb motiu de la campanya de 2024 de @mansunides 🙌 Llegeix totes les claus de com tu també pots revertir aquesta situació: mansunides.org/delegacion/bar...

15:15 - 20 de febr. 24 · 26 Visualitzacions

La Sagrada Família
@sagradafamilia

CAT_ Com a part del conjunt de torres centrals, les quatre torres dels Evangelistes envolten la torre de Jesús i fan 135 metres d'alçada, i són així les terceres més altes del temple. Us mostrem com ha estat el seu procés constructiu.

15:11 - 20 de febr. 24 · 4.653 Visualitzacions

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Diumenge 3 de març, jornada de portes obertes a l'Escolania de Montserrat. Inscripcions a docs.google.com/forms/d/YVCIKQ...

El vídeo ha estat realitzat pels mateixos escolans!

10:40 - 19 de febr. 24 · 386 Visualitzacions

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

Harmony in a World of Crisis.
Our colleagues @ForoAbraham @WeLiterateOrg @iofc_uk @KAICIID Network for Dialogue
[Traduïx la publicació](https://traduix.com/publicació)

10:02 - 22 de febr. 24 · 229 Visualitzacions

Vedruna Valls
@VedrunaValls

Avui comencem els actes de #VedrunaValls160 a partir de les 19.00h a la sala Sant Roc @IEV.Valls

tarragonadigital.com
L'escola Vedruna de Valls inicia els actes del 160è aniversari

9:47 - 23 de febr. 24 · 75 Visualitzacions

Institut de Recerca S...
@IRSJD.info

Un any més ho heu tornat a fer!! El Torró solidari de @TorransVicens i @rac1 aconseguíeu rècord de recaptació que anirà destinat a la recerca en #malaltiesraras del @sjdbarcelona.ca i el @IRSJD.info dins del projecte #BRAIN

Hospital Sant Joan de Déu Barcelona CAT | 2 mes

10:01 - 21 de febr. 24 · 219 Visualitzacions

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimerà, Aina Argueta i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

Auditat per:

Amb el suport de: